

opføres som et Statsaktiv med deres fulde Bygningsudgift. Jeg skulde i Dvrigt seile meget, om ikke den ærede Finantsminister netop selv i sin Tid, den Gang da Forslaget til Loven af 24de April, 1868 laa for til Behandling i Folkethinget, i sin Egenstaaelse af Medlem af det nævnte Thing gjorde den samme Betragtning gjældende, der, som sagt, blev gjort gjældende af det 8de kongevalgte Medlem og nu ligeledes er fremhøvet af mig med Hensyn til Dækningen af Udgifterne til Jernbaneanlæg. Jeg tror i det Mindste ikke at huske fejl, naar jeg paastaar, at den høitærede Finantsminister den Gang med megen Styrke gjorde gjældende, at man, dersom man vilde forpligte sig til de omhandlede, efter hans da udtalte Mening meget vidt gaaende Jernbaneanlæg, ogsaa maatte være fuldt beredt paa at komme til at betale ny Skat for at dække netop Rentetabet ved dem. Den Gang var der aldeles ikke fra hans Side Tale om, at man skulde udrede selve Bygningsudgifterne ved Hjælp af en ny Skat, men det var Indtægstabet, der foranledigedes ved Jernbanebygningerne, som han mente, at man maatte udrede gennem en saadan Skat. Den høitærede Finantsminister gav den Gang en Fremstilling af hele vor finantsielle Status, hvis Rigtighed jeg paa ingen Maade vil bestrebe, og hvis Resultat, netop var det, at man, naar man byggede de omtalte Jernbaner, nødvendigvis vilde komme til at udrede et Extraskattebeløb for at dække Rentetabet derved. Nu har Forholdet jo imidlertid heldigvis stillet sig saaledes, at denne hans Forudsigelse ikke er gaaet i Opfyldelse; det har jo heldigvis stillet sig saaledes, at vi staa med et Budget for os, der langt fra at vise Nødvendigheden af at betale en Extraskat for at dække Rentetabet, tværtimod efter flere ærede Medlemmers Udtalelse viser et glimrende Overskud. Jeg vil i Dvrigt paa Forhaand bede undskyldt, om der skulde være en eller anden mindre Ansigtheds i, hvad jeg saaledes har refereret om Forhandlingerne i 1868, som jo den Gang gjorde et meget levende Indtryk paa mig, men som jeg tilstaar, at jeg ikke nu har fundet nogen særlig Opfordring til at gennemse for at finde, hvorledes Ordene nøiagtig faldt. Men at

mit Hovedindtryk i alt Fald er rigtigt, tror jeg, at den høitærede Finantsminister vil stadfæste.

Dersom man gaar ud fra, at Jernbanerne ere et virkeligt Aktiv, som bør opføres med det fulde Beløb, som de have kostet, saa bliver det jo en aldeles glimrende Fremgang i vor Statsformue i de senere Aar. Men, selv om man ikke vil gaa saa vidt, selv om man kun vil opstille en Burdering, som jeg tror, at Mange lettere vilde kunne slutte sig til, nemlig en saadan, hvorved man burderer Jernbanerne efter, hvad det i dette Dørløb forente, saa bliver der dog en meget betydelig Fremgang. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen Grund for os, hverken af Hensyn til selve det foreltiggende Budget eller af Hensyn til det Billede, som fremstiller sig for os, naar vi kaste Blikket tilbage, at søge efter særlige nye Indtægtskilder for at faae Egevegt i vor Formuestilling. Den høitærede Finantsminister udtalte imidlertid som sin Mening, i Modsetning til hvad der den Gang var udtalt af tvende ærede kongevalgte Medlemmer her i Salen (Andræ og Fjischer), at der efter det her foreltiggende Budget var en Tilbagegang i vor Formue. Jeg noterede mig denne Bemærkning, men jeg satte uregelmæssigt et stort Udbræk tegn ved Siden af. Thi det forekommer mig, at et Budget, der viser en Formuefremgang af 1,800,000 Rd., ikke kan karakteriseres paa den anførte Maade. I saa Henseende skal jeg bemærke, at jeg følger selve Posteringen i Finantslovsforslaget og beregner som virkelig overordentlig Indtægt, og som virkelig overordentlig Udgift, hvad der deri er opført under disse to Betegnelser, uden at jeg saa endda dertil foer Afdragene paa Gjælden til Nationalbanken, og til Enklaffen, skjøndt af de 198,000 Rd. til denne sidste vel ikke det fulde Beløb, men dog en ikke ringe Del deraf efter et løst Skøn, kan anses for at være Kapitalafdrag. Derved kommer jeg, som sagt, til det Resultat, at der foruden de nævnte Afdrag er en Formuefremgang af c. 1,800,000 Rd. Jeg skal imidlertid være meget villig til at følge den Anvisning, som blev givet af den ærede kongevalgte Medlem her bagved (Andræ), og som ogsaa den høitærede Finantsminister